

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Ovatko sopimuspuolten Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen⁽¹⁾ ratifioinnin yhteydessä kyseisen yleissopimuksen 55 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan esittämät varaukset – erityisesti Saksan liittotasavallan ratifiointiasiakirjojen jättämisen yhteydessä esittämä varaus, jonka mukaan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklan a alakohta ei sido sitä, ”kun toisen maan antaman tuomion pohjana oleva teko on tapahtunut kokonaan tai osittain sen alueella” – voimassa sen jälkeen, kun Schengenin säännöstö sisällytettiin unionin oikeuteen 2.10.1997 tehtyyn Amsterdamin sopimukseen liitetyllä Schengen-pöytäkirjalla, joka pysytettiin voimassa Lissabonin sopimukseen liitetyllä Schengen-pöytäkirjalla; ovatko nämä poikkeukset perusoikeuskirjan⁽²⁾ 50 artiklan oikeasuhteisia rajoituksia perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavoin?

2) Jos näin ei ole:

Onko Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 54 artiklaan ja perusoikeuskirjan 50 artiklaan sisältyvää *ne bis in idem* -kieltoa tulkittava siten, että se on esteenä sellaisen vastaajan syytteen esittämiseksi jäsenvaltiossa – tässä Saksan liittotasavallassa –, jota koskeva rikosoikeudellinen menettely toisessa jäsenvaltiossa – tässä Puolan tasavallassa – lopetettiin tosiseikkojen perusteella, koska ei ollut riittäviä syitä epäillä häntä rikoksesta, ja voidaan aloittaa uudelleen vain, jos tietoon tulee olennaisia, aiemmin tuntemattomia seikkoja; konkreettisesti tässä asiassa ei kuitenkaan ole kyse tällaisista uusista seikoista?

⁽¹⁾ Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-taloussiiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (EYVL 2000, L 239, s. 19).

⁽²⁾ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EUVL 2014, C 326, s. 391).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 10.11.2014 – RG (*) v. SF (*)

(Asia C-498/14)

(2015/C 016/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: RG (*)

Vastapuoli: SF (*)

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003⁽¹⁾ (nk. Bryssel II a -asetus) 11 artiklan 7 ja 8 kohtaa tulkita niin, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio

— asettaa etusijalle erityistuomioistuinten toimivallan asioissa, joissa on kyse oman lapsen kaappauksesta, näissä säännöksissä tarkoitetun menettelyn osalta silloinkin, kun lapsen vanhempainvastuuta koskeva pääasiakysymys on jo saatettu jonkin muun tuomioistuimen käsiteltäväksi?

— epää tuomioistuimelta, jonka ratkaistavaksi lapsen vanhempainvastuuta koskeva pääasiakysymys on saatettu, toimivallan ratkaista lapsen huoltajuutta koskevan asian, vaikka tämä tuomioistuin on niin kansainvälisesti kuin kansallisestikin toimivaltainen ratkaisemaan kyseisen lapsen vanhempainvastuuta koskevat kysymykset?

⁽¹⁾ EUVL L 338, s. 1.

(*) Henkilötietojen ja/tai tietosuojan suojaamisen puitteissa poistettu tai korvattu tieto.